

Folketingets Erhvervsudvalg

ERHVERVSMINISTEREN

12. maj 2020

Besvarelse af spørgsmål 196 alm. del stillet af udvalget den 15. april 2020 efter ønske fra Preben Bang Henriksen (V) og Eva Kjer Hansen (V).

ERHVERVSMINISTERIET

Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Spørgsmål:

Vil ministeren redegøre for, hvem der anses for reelle ejere i relation til foreninger, og hvordan pengeinstitutter kan/skal identificere og kontrollere identiteten af disse, herunder illustreret ved en række relevante forskellige eksempler?

Tlf. 33 92 33 50
Fax. 33 12 37 78
CVR-nr. 10092485
EAN nr. 5798000026001
em@em.dk
www.em.dk

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Finanstilsynet, der har oplyst følgende, som jeg kan henholde mig til:

”Pengeinstitutter og andre virksomheder omfattet af hvidvaskloven er forpligtet til at gennemføre kundekendingsprocedurer på deres kunder. Det indebærer, at de skal kende kundens reelle ejere, når kunden er en juridisk person, herunder en forening.

Et pengeinstitut skal finde ud af, om der er en eller flere personer, der ejer eller kontrollerer foreningen i overensstemmelse med definitionen af reelle ejere.

Er der ingen personer, der kan identificeres som den reelle ejer, skal den daglige ledelse betragtes som reelle ejere. Vurderingen af, hvem der er den daglige ledelse, kan ofte foretages ud fra foreningens vedtægter, stiftelsesdokument eller referater fra generalforsamlingen. I foreninger vil det ofte enten være foreningens bestyrelse eller direktion, hvis foreningen har en sådan, der vil udgøre foreningens daglige ledelse, og som dermed skal betragtes som reelle ejere. Det er dog en konkret vurdering af den enkelte forening og dennes forhold.

Når pengeinstituttet har fundet ud af, hvem der udgør foreningens reelle ejere, skal pengeinstituttet indhente identitetsoplysninger, som sikrer et kendskab til den eller de reelle ejere, samt kontrollere oplysningerne. Det

beror på en konkret vurdering, hvordan og hvilke oplysninger pengeinstituttet skal indhente om kundens reelle ejere, men vurderingen kan aldrig føre til, at der ikke indhentes nogle identitetsoplysninger.

Kontrollen af de indhentede identitetsoplysninger skal foretages ud fra en risikovurdering af, hvad der er rimelige foranstaltninger i forhold til den konkrete kunde. At der skal gennemføres ”rimelige foranstaltninger” for at kontrollere en reel ejers identitetsoplysninger betyder, at pengeinstituttet f.eks. ud fra en risikovurdering kan anvende oplysninger om de reelle ejere, der udleveres af kunden, hvis pengeinstituttet har vurderet, at kundeforholdet har begrænset risiko.

Et eksempel på identifikation og kontrol af en forenings reelle ejere kan være følgende:

En bank vurderer en forenings risiko til at være hverken høj eller lav. Banken vurderer, at foreningens reelle ejere er den daglige ledelse, og at bestyrelsen i det konkrete tilfælde skal betragtes som den daglige ledelse. Banken beder foreningen indsende identitetsoplysninger i form af navn og CPR-nummer på bestyrelsesmedlemmerne. Banken beder endvidere foreningen indsende kopi af bestyrelsesmedlemmernes pas eller kørekort til brug for kontrol af identitetsoplysningerne.”

Med venlig hilsen

Simon Kollerup